

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a JUDr. Jakuba Kroupy ve věci

žalobkyně: **Mgr. S. W.**, narozena „X“,
bytem „X“,
zastoupená advokátem JUDr. Janem Walterem,
sídlem Volyňských Čechů 837, 438 01 Žatec,

proti

žalovanému: **Městský úřad Vejprty**,
sídlem Tylova 870/6, 431 91 Vejprty,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného označeného jako „Upřesnění k vyřízení žádosti o informaci z 30. 4. 2018“ ze dne 25. 7. 2019,

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 2 000 Kč. Částka 2 000 Kč bude žalobkyni vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 7 800 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného Městského úřadu Vejprty označeného jako „Upřesnění k vyřízení žádosti o informaci z 30. 4. 2018“ ze dne 25. 7. 2019 (bez označení sp. zn. či č. j.), ve kterém se žalovaný odložením věci vypořádal s žádostí žalobkyně ze dne 30. 4. 2018 podané podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve které žádala o poskytnutí stížnosti na nevhodné určení oprávněné úřední osoby a vyrozumění stavebního úřadu o vyřízení této stížnosti. Žádost o informace byla odložena dle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ s odůvodněním, že požadované informace již nenáleží do působnosti žalovaného. Současně se žalobkyně domáhala toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit jí náklady soudního řízení.
2. Žalobkyně podala mimo předmětné žaloby i stížnost dle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ, na níž reagoval Krajský úřad Ústeckého kraje vydáním rozhodnutí ze dne 16. 1. 2020, kterým uložil žalovanému povinnost žádost o informace ze dne 30. 4. 2018 vyřídit do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí. Žalovaný posléze vydal rozhodnutí ze dne 31. 1. 2020,

č. j. MU-VEJ/29/2020/taj, jímž dle § 15 odst. 1 InfZ odmítl požadované informace poskytnout.

3. Podáním ze dne 31. 1. 2020, které soud obdržel tentýž den, žalobkyně prostřednictvím svého právního zástupce vzala výslovně předmětnou žalobu zpět s odůvodněním, že vydáním rozhodnutí ze dne 31. 1. 2020, č. j. MU-VEJ/29/2020/taj, žalovaný nakonec přistoupil k meritornímu způsobu vyřízení žádosti o informace, kterou zprvu odložil, čímž se stala žaloba, kterou žalobkyně proti tomuto odložení brojila, bezpředmětnou.
4. Protože projev vůle žalobkyně, jímž došlo ke zpětvzetí předmětné žaloby, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím žalobkyně zamýšlela ukončení dotyčného soudního řízení jeho zastavením, soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. ve výroku I. usnesení řízení o předmětné žalobě zastavil.
5. Jelikož řízení skončilo jeho zastavením před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) rozhodl výrokem II. usnesení o vrácení soudního poplatku, jenž byl soudu uhrazen ve výši 3 000 Kč, toliko ve výši 2 000 Kč, když podle citovaného ustanovení mj. platí, že soud vrátí z účtu zaplacený poplatek za řízení snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, pokud bylo řízení zastaveno před prvním jednáním. V souladu s tímto ustanovením soud rovněž rozhodl o tom, že snížený soudní poplatek bude žalobkyni vrácen z účtu krajského soudu dle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve lhůtě třiceti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení. Výrok III. usnesení o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 věta druhá s. ř. s., který stanoví, že vzal-li návrhatele podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce, má návrhatele proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. Žalobou se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí o odložení věci s tím, že není správný závěr žalovaného, že předmětné informace nepatří do jeho působnosti. Následně po podání žaloby bylo vydáno rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 1. 2020, kterým žádost podle § 15 odst. 1 InfZ sice odmítl, ale věcně se jí zabýval a konstatoval, že nedohledal žádný relevantní dokument, který by se týkal vznesené žádosti. S přihlédnutím k této skutečnosti má soud za to, že nastala situace předvídaná § 60 odst. 3 věta druhá s. ř. s., v důsledku čehož žalobkyni vzniklo právo na přiznání náhrady nákladů řízení vůči žalovanému. Z tohoto důvodu soud ve výroku III. usnesení uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v celkové výši 7 800 Kč, kterou představuje částka 1 000 Kč za nevrácenou část soudního poplatku, dále pak částka 6 200 Kč za dva úkony právní služby JUDr. Jana Waltera, advokáta, po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“), a to podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d) a podání repliky - § 11 odst. 1 písm. d); dále částka 600 Kč za dva s tím související režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 4 AT.
6. Naopak soud žalobkyni nepřiznal nárok na náhradu nákladů řízení za úkon spočívající v převzetí a přípravě zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. a) AT, neboť se dle § 60 odst. 1 s. ř. s. nejedná o důvodně vynaložený náklad řízení. Soud vzal v úvahu, že žalobkyně prostřednictvím právního zástupce podává množství typově shodných žalob se shodnou právní argumentací lišící se pouze ve stručném skutkovém popisu neposkytnuté informace, o níž bylo žádáno. Soud má za to, že v daném případě není adekvátní přiznávat náhradu nákladů za seznámení se s věcí, která ovšem vyúsťuje vždy pouze v mírně upravenou vzorovou žalobu (např. se jedná o věci pod sp. zn. 15 A 229/2017, 15

A 301/2017, 15 A 26/2018, 15 A 33/2018, 15 A 81/2018, 15 A 107/2018, 15 A 109/2018, 15 A 26/2019, 15 A 46/2019). Zpětvzetí žaloby soud nepovažoval vzhledem k jeho obsahu a nenáročnosti podle § 60 odst. 1 s. ř. s. za důvodně vynaložený náklad zastoupení, a proto náhradu nákladů řízení ani za tyto úkony zastoupení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje

se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 27. května 2020

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu